

בבית המשפט העליון

רע"א 49056-09-25

לפני: כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ

המבקשת: Cloudflare Inc.

נגד

המשיבים: עזבון המנוח פלוני ואח'

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים (סגנית הנשיא ת' בזק רפפורט) מיום 24.7.2025
בע"ר 63749-05-25

בשם המבקשת: עו"ד דרור ורסנו; עו"ד עמוס אוסיזון; עו"ד גבריאלי
פוקשנר; עו"ד הדר שמיר

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(סגנית הנשיא ת' בזק רפפורט) מיום 24.7.2025 בע"ר 63749-05-25, בגדרו נדחה ערעור
המבקשת על החלטת רשמת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת פ' נויבירט) מיום
20.3.2025 בת"א 33758-07-21, במסגרתה התקבלה בקשת המשיבים להכיר בהמצאת
כתבי תביעה לחברת Nanosek Ltd. הישראלית (להלן: נאנוסק), כהמצאה כדין למבקשת.

הרקע לבקשה

1. המבקשת היא חברה זרה היושבת בארצות הברית, ומספקת, בין היתר, שירותי
סייבר הגנתי. המשיבים הגישו לבית המשפט המחוזי כתבי תביעה נגד המבקשת ונגד
נתבעים נוספים במסגרת שישה הליכים שונים (ת"א 33758-07-21; ת"א 44337-07-21;
ת"א 42789-07-21; ת"א 3476-08-21; ת"א 45451-07-21; ות"א 23875-08-23).
בתביעותיהם טענו, כי המבקשת סיפקה ביודעין שירותי הגנת סייבר לאתרי אינטרנט
המשויכים לארגון הטרור חמאס, ובכך אפשרה לו לתכנן ולהוציא אל הפועל פעולות
טרור, שגרמו נזקים למשיבים או לקרוביהם. על כן, כך לפי הנטען, יש לחייבה בניזקין
יחד ולחוד עם הנתבעים האחרים.

2. בהמשך לכך, הגישו המשיבים לבית המשפט המחוזי בקשה להכיר בהמצאת כתבי התביעה שביצעו לחברת נאנוסק בישראל, כהמצאה כדין בהתאם להוראות תקנה 163(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: תקנה 163(ג)) ו-תקנות סדר הדין האזרחי בהתאמה). ביום 20.3.2025, לאחר שנערך דיון בבקשה במהלכו הוצגו ראיות הצדדים, קיבלה רשמת בית המשפט את הבקשה וקבעה כי המצאת כתבי הטענות לנאנוסק מהווה המצאה כדין למבקשת, בהיותה מקיימת את המבחנים הדרושים להמצאת כתב תביעה לנתבע זר הנמצא מחוץ לתחום השיפוט של מדינת ישראל, באמצעות נציג הנמצא בישראל. בתוך כך, מצאה הרשמת כי המבקשת התקשרה עם נאנוסק בהסכם לאספקת שירותים (Non-Exclusive Managed Service Provider – MSP) על פיו מספקת נאנוסק למבקשת שירותי תמיכה או ניהול של מוצריה ושירותיה למול לקוחות הקצה; כי נאנוסק היא ה-MSP היחיד של המבקשת בישראל; וכי ישנם סממנים רבים נוספים המעידים על קיומו של קשר עסקי רציף ושוטף בין השתיים. על סמך ממצאים אלה קבעה הרשמת, כי מתקיים מבחן "אינטנסיביות הקשר" בין שתי החברות, וכי נאנוסק מייצגת את המבקשת "דרך קבע" בישראל. עוד נקבע כי הגם שהמבקשת טוענת כי נאנוסק מספקת לה שירותי תמיכה ללקוחות תאגידיים ומסחריים בלבד – בשונה משירות Self-Serve אותו רכש ארגון הטרור חמאס – לא הוכח כי אכן כך הדבר. מכל מקום, קבעה הרשמת בהחלטתה, כי אין לקבל את טענת המבקשת כי השירות האחרון מהווה "עניין" נפרד ממתן שירותי תמיכה ללקוחות תאגידיים ומסחריים, משום שאלה גם אלה הם שירותי הגנה מפני מתקפות סייבר, ומכאן שפרשנותה של המבקשת היא מצמצמת ודווקנית יתר על המידה באופן המנוגד לרציונל העומד ביסוד תקנה 163(ג).

3. ערעור שהגישה המבקשת על החלטה זו נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 24.7.2025, משנמצא כי לא נפלה טעות עובדתית או משפטית בהחלטת הרשמת, ותוך הצטרפות לנימוקים המפורטים בה. בית המשפט המחוזי סמך ידיו על ממצאי הרשמת לפיהם הקשר בין החברות יוצר זיקה בעוצמה מספקת המאפשרת ליחס למבקשת "נוכחות קונסטרוקטיבית" בישראל, הן מבחינת משכו של הקשר עם נאנוסק והן מבחינת טיב הקשר עמה. כן קבע כי פרשנות דווקנית ומצמצמת יתר על המידה של המונח "עניין" עלולה לחטוא למטרה בגינה מלכתחילה הוכרה האפשרות לרכוש סמכות באמצעות נציג.

4. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי. המבקשת טוענת, בעיקרם של דברים, שעניינה מעורר שאלה עקרונית באשר ליישומה הראוי של תקנה 163(ג), לאור מחלוקת

שנתגלעה בפסיקתו של בית משפט זה בשאלה האם יש ליישמה באופן מצמצם או מרחיב; וכי הערכאות מטה שגו כאשר אימצו הגדרות רחבות יתר על המידה של שני מבחניה העיקריים של תקנה 163(ג) – קיומה של "נוכחות קונסטרוקטיבית" של הנתבע הזר באמצעות נציג מטעמו בארץ; והדרישה שנציג זה ייצגו בקשר ל-"אותו עניין". בעניין התקיימותו של המבחן הראשון טוענת המבקשת כי שגה בית המשפט המחוזי עת אימץ את קביעות הרשמת ובאופן זה "הסתפק למעשה בבחינת 'אינטנסיביות הקשר'" ולא בחן את קיומה של נוכחות קונסטרוקטיבית כנדרש; וכן שהערכאות מטה שגו בקביעתם שדי בראיות שהובאו בפני הרשמת כדי ללמד על התקיימותו של מבחן זה, אף שאלה אינן מצביעות על "ייצוג מהותי". זאת, בין היתר, שעה שנאנוסק והמבקשת אינן קשורות אחת בשנייה תאגידית, ומתקיימים ביניהן "יחסים מסחריים רגילים ושגרתיים לחלוטין" שאינם מלמדים על בלעדיות, על יחסי שליטה, או על קשר אינטנסיבי דיו המאפשר לראות בנאנוסק נציגה של המבקשת. באשר ליישומו של מבחן "אותו עניין" טוענת המבקשת כי שגו הערכאות מטה כאשר קבעו כי שירותי הגנת סייבר הניתנים במסלול ה-Self-Serve ושירותי הגנת סייבר הניתנים לגופים תאגידיים ומסחריים חוסים תחת הגדרת "אותו עניין". שכן, בענייננו "לא מדובר באותו מוצר או שירות, ולא מדובר בחברת-בת".

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתשובה. כידוע, אמות המידה הצרות למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" בהליך אזרחי חלות גם בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי, בדונו בערעור על החלטה אחרת של רשם של אותו בית משפט – כבענייננו (ראו, מיני רבים: רע"א 5756-08-25 ליאור נ' מדינת ישראל (22.10.2025); רע"א 25/14 י.ח.ס עבודות מתכת בע"מ נ' סכר אזריק, פסקאות 4-5 (5.1.2014); רע"א 809/22 באשי נ' פנחס (8.2.2022)). הבקשה דנן אינה עומדת באמות המידה האמורות, משהיא אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים או מעלה חשש לעיוות דין (תקנה 148א לתקנות סדר הדין האזרחי).

6. עניינה של בקשת רשות הערעור בתקנה 163(ג), הקובעת כך: "התגורר הנמנע מחוץ לתחומי המדינה ויש לו בתחומי המדינה נציג מטעמו המייצג אותו באופן קבוע בקשר לענייניו בישראל, ניתן להמציא לנציג אם התביעה נוגעת לאותו עניין; תקנה 169 תחול בשיוניים המחויבים גם על תקנת משנה זו". בפסיקה הוכרו שלושה תנאים להתקיימותה של תקנה זו: ראשית, לנתבע הזר יש נציג מטעמו (דרישת טיב הקשר); שנית, הנציג פועל

בקשר לעניינים נשוא כתב התביעה (דרישת תחומי הקשר); ושלישית, הנציג מצוי ופועל בארץ באופן קבוע (דרישת משך הקשר) (רע"א 57925-11-24 Philip Morris Switzerland Sàrl נ' טסלר, פסקה 9 (8.3.2025) (להלן: עניין פיליפ מוריס)). התקיימותם של שלושת תנאים אלה יחדיו מלמדת כי לנתבע הזר "נוכחות קונסטרוקטיבית" בארץ כנדרש לשם רכישת סמכות שיפוט על-ידי בית המשפט בישראל (וראו: רע"א 3774/22 תרו תעשייה רוקחית בע"מ נ' הייט, פסקאות 28-29 (25.10.2022) (להלן: עניין תרו); רע"א 7165/23 FAST CORPORATE LTD נ' מייקרוסופט ישראל בע"מ, פסקאות 15-17 (14.12.2023) (להלן: עניין מייקרוסופט)). המבקשת טוענת כי הטעם המצדיק קבלת הבקשה ודיון בה כבערעור נעוץ, בעיקרו, בצורך להכריע בין שתי גישות סותרות שהוצגו בבית משפט זה, ליישומה של תקנה 163(ג), על מבחניה. ואולם, הפכתי והפכתי בבקשת רשות הערעור, וחרף ניסיונה של המבקשת לשוות נופך עקרוני לבקשה, לא מצאתי בסיס לטענה לפיה בין עניין תרו ובין עניין מייקרוסופט נוצר "פער" אותו ראוי ללכך. יתרה מזאת, עיון בבקשה מלמד כי בניסיונותיה של המבקשת לטעון ששגו הערכאות מטה בקביעותיהן המשפטיות – היא מתבססת על עניין תרו ועניין מייקרוסופט לסירוגין, ולמעשה זונחת את הטענה שיש סתירה ביניהם או שיש לפער הלכאורי בין הגישות המוצגות בהם רלוונטיות להכרעה בתיק זה.

7. גם יתר טענותיה של המבקשת אינן מעלות שאלות עקרוניות בעלות השפעה רחבה מעניינם הפרטני של הצדדים. באשר לטענתה הראשונה, הרשמת קבעה, כממצא שבעובדה ולאחר שהתרשמה מראיות הצדדים ושמעה עדים מטעמם, שבין המבקשת ובין נאנוסק מתקיים קשר אינטנסיבי מתמשך. המבקשת ביקשה לטעון שבכך שגתה הרשמת, אולם מדובר בקביעה עובדתית של הערכאה הדיונית אשר אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בה, לא כל שכן ב"גלגול שלישי" (ראו: רע"א 1148/22 הצלחה לקידום חברה הוגנת (ע"ד) נ' LG Display Co. Ltd, פסקה 12 (3.8.2022); רע"א 34132-06-25 אלסנדיין נ' רשות מקרקעי ישראל, פסקה 7 (8.7.2025); רע"א 6153/13 כהן נ' בית חולים נהריה, פסקה ח' (2.10.2013); רע"א 1019/24 שרחה נ' שומאן, פסקה 11 (8.7.2024)). המשך טיעונה של המבקשת, שלפיו שגו הערכאות מטה עת קבעו שדי בטיבו ומשכו של אותו קשר אינטנסיבי מתמשך כדי ללמד על נוכחותה הקונסטרוקטיבית של המבקשת בישראל, מתבסס על אותם ממצאים שבעובדה ונטוע עמוק בנסיבותיו של המקרה הפרטני.

8. גם טענתה הנוספת של המבקשת – הממוקדת בשאלת יישומה הראוי של הדרישה לייצוג ב-"אותו עניין" – אינה מעלה כל שאלה משפטית עקרונית או חשש מפני

עיוות דין. לווה בטענה שהערכאות מטה שגו שעה שיישמו את הפסיקה שדנה במבחן זה, ובין היתר, את עניין מייקרוסופט ועניין פיליפ מוריס, באופן שגוי או שהעניקו לה פרשנות מרחיבה יתר על המידה. מדובר בטענה "ערעורית" שעניינה ביישום ההלכה הנוהגת על הנסיבות הפרטניות של ענייננו – שאינה מצדיקה דיון במסגרת ערעור "בגלגול שלישי" (והשוו, מיני רבים: רע"א 2842/16 פלוני נ' חברת בא-לגן יגור בע"מ, פסקה 7 (28.8.2016); רע"א 6551/14 פ.ס.ח. הובלות ומסחר בע"מ נ' בני עאדל ג'באלי בע"מ, פסקה 13 (30.11.2014); רע"א 9286/07 ט.שירותים המשפטיים בע"מ נ' י.גרוס ובניו בע"מ, פסקה ד (29.11.2007); רע"א 3825/23 עמר נ' מגן, פסקה 12 (12.7.2023)).

9. מעבר לנדרש אוסיף, שאין בידי לקבל את טענת המבקשת לפיה הוכחת קיומו של "קשר תאגידי" נדרשת לשם התקיימותם של התנאים הקבועים בתקנה 163(ג), ולחלופין כי הרף להוכחתם בהיעדרו של קשר כזה גבוה יותר. אכן, קשר תאגידי שבין חברת אם לחברת בת עשוי ללמד על קיומו של קשר משמעותי בין שתי החברות. אולם, כפי שאין די בכך כדי ללמד על התקיימותם של תנאי תקנה 163(ג) (והשוו לעניין תרו), אין בכך כדי ללמד על אי-התקיימותם. כך גם לא מצאתי ממש בטענתה של המבקשת לפיה לשם הקמת נוכחות קונסטרוקטיבית הנדרשת לשם המצאת כתבי בי-דין, נדרש כי תוקנה לנציג בלעדיות מטעמו של הנתבע הזר בישראל, או שתתקיים ביניהם זיקת שליטה. ולבסוף אעיר, כי מקובלת עליי קביעתן של הערכאות מטה שיש להתייחס לשירותי הגנת סייבר הניתנים במסלול שירות ה-Self-Serve ושירותי הגנת סייבר הניתנים לגופים תאגידיים ומסחריים, כ-"אותו עניין". פרשנותה של המבקשת, לפיה יש להבחין בין תתי-תחומים אלה, היא פרשנות דווקנית ומלאכותית המצמצמת את הדיבר "אותו עניין" דק-דק עד לא נותר ממנו מאום (והשוו: עניין מייקרוסופט, בפסקה 19).

טענות המבקשת, הן לצורך בהוכחת קיומו של קשר תאגידי והן לפרשנות המונח "אותו עניין", מנוגדות ללשונוה ולתכליתה של תקנה 163(ג), ואינן מתיישבות עם המגמה הכללית "להרחבת סמכות השיפוט של בית המשפט הישראלי על נתבעים זרים, בפרט בהקשר העסקי, לנוכח התגברות אינטנסיביות של פעילות רב-לאומית, והפיכתו של המרחב הגלובאלי ל'עולם קטן'" (רע"א 4625/22 נענה נ' כץ, פסקה 39 (10.1.2023)).

10. סיכומי של דבר: בקשת רשות הערעור נדחית. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ו (15 דצמבר 2025).

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת